

Posudek vedoucího bakalářské práce

Michal Kyselka: Britsko-americké vztahy v letech 1923-1929, Praha 2011, 63 stran rkp.

Michal Kyselka se ve své bakalářské práci věnuje dějinám mezinárodních vztahů v období „zlatých dvacátých let“. Soustředí se přitom hlavně na britsko-americkou politiku vůči Německu, které ve sledovaném období představovalo klíčový problém nejen jejich, ale v podstatě i světové politiky. Autor se rozhodl věnovat letům 1923-1929 nejen proto, že v tomto období došlo k určité vnitropolitické a zahraničněpolitické stabilizaci Německa, ale také s ohledem na funkční období amerických Coolidgeovy administrativy. Přesto je však třeba již na tomto místě konstatovat, že se Kyselka důsledně nedržel zadaného tématu práce, kterým byly britsko-americké vztahy, a zúžil je pouze na poměr anglosaských velmocí k Německu.

Při analýze britské a americké politiky vůči Německu pak autor na základě vydaných pramenů a literatury, využíval především britských a amerických edic *Documents on British Foreign Policy* a *Papers Relating to the Foreign Relations of the United States*, samostatně dospěl k některým zajímavým, byť vždy ne zcela novým závěrům. Upozornil především na ekonomické motivy v uvažování Coolidgeovy administrativy. Prioritou pro ni bylo splácení půjček spojenci, válečné dluhy a reparace.

Bohužel menší pozornost Kyselka věnoval fenoménu tzv. izolacionismu a americkým vnitropolitickým debatám o politice vůči Evropě. Ostatně práce je jako celek spíše popisná, autor jen zřídka projevils ambici osvětlit hlubší příčiny jím analyzované politiky. Čtenář se tak například nedoví, s jakými instrukcemi odjížděli v roce 1924 američtí zástupci do Evropy na rozhovory o německých reparacích. Chybí také vyhodnocení významu německé otázky v komplexu britsko-amerických vztahů ve dvacátých letech 20. století.

Práce je sice poměrně čtivě napsána, obsahuje však současně řadu dalších drobných i vážnějších nedostatků. Poznámkový aparát je až příliš stručný. Některá v textu uváděná fakta

by zde měla být blíže rozvedena, či alespoň doporučena vhodná odborná literatura (např. otázka tzv. Zinověvova dopisu, s. 19). V práci je také řada věcných a technických pochybení. Například klíčovou postavou reichswehru nebyl do roku 1926 Hans von Saackt, ale von Seeckt, s. 20).

Přes výše uvedené považuji Kyselkovu práci za obhajitelnou, splňuje nároky kladené na BP.

Navrhované hodnocení: **dobře**

Praha, 1. září 2011

doc. PhDr. Václav Horčíčka, Ph.D.